

ОРГАН ПАРТКОМА,
РЭКТАРАТА,
КАМСАМОЛЬСКАГА
І ПРАФСАЮЗНЫХ КАМІТЭТАЎ
БЕЛАРУСКАГА ОРДЭНА
ПРАЦОЎНАГА ЧЫРВОНАГА
СЦЯГА ДЗЯРЖАЎНАГА
УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА.

'90

УНІВЕРСІТЭТ

ЧАЦВЕР
1 ЛІСТАПАДА
№ 29(1658)

ЗВАРОТ камуністаў універсітэта да ЦК КПБ, Вярхоўнага Савета і Савета Міністраў БССР

Партыйная канферэнцыя Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта імя У. І. Леніна звяртаецца да народных дэпутатаў рэспублікі з нагоды крытычнага становішча, якое склалася ў нацыянальным універсітэце. 20-тысячны калектыў выкладчыкаў, супрацоўнікаў, аспірантаў і студэнтаў працуе сёння ў найскладанейшых умовах. Прынятыя за апошнія 20 гадоў рашэнні ўрада па развіццю матэрыяльна-тэхнічнай базы ўніверсітэта не выкананы. Гэты ж лёс напятаў і апошнюю пастанову Савета Міністраў БССР ад 30 верасня 1987 года. Праграма будаўніцтва, якая ўключае 21 аб'ект з агульным аб'ёмам капітальных укладанняў у 120 мільёнаў рублёў, не выконваецца. Зараз асвоена толькі 3 мільёны рублёў, і перспектывы асваення запланаваных сродкаў незадавальняючыя.

Клопат пра інтэлектуальнае развіццё нацыі патрабуе змянення адносін парламента і ўрада рэспублікі да патрэб флагмана вышэйшай школы. Далейшае прамаруджванне ў вырашэнні гэтага пытання прывядзе да каласальных выдаткаў у будучым, да зніжэння якасці падрыхтоўкі спецыялістаў, да падзення культурнага ўзроўню нацыі.

Мы разлічваем на падтрымку парламента і спадзяемся, што наш зварот не застанеца без увагі.

На пікеты — з гарбатай

«РУКІ ПРЭЧІ!», «Далоў!», «Спынім!»... Можна забытацца, успамінаючы, дзе і калі чуў гэтыя словы ў апошні раз. Та-му падказваем: калі не на плошчы Леніна ў час работы Вярхоўнага Савета БССР, то, хутчэй за ўсё, ля ўваходу ў консульства Польшчы ў Мінску 24 кастрычніка, дзе стаялі з пікетамі ў асноўным студэнты нашага ўніверсітэта. Удзельнікі мітыngu прыйшлі сюды з упэўненасцю: «Лёс беларусаў Беласточчыны

неаадзелены ад лёса Беларусі», «Беларусы — гэта карэнны народ Беласточчыны». Іх заклікі ў большасці сваёй былі мірныя.

Рэдка здараецца з мітынгуючымі, што іх чуюць тыя, да каго яны звяртаюцца. На гэты раз пачулі. Не толькі міліцыя і прэса, але і сам консул. Некалькі студэнтаў былі запрошаны ў яго кабінет... на гарбату. Размовы за сяброўскім сталом заўсёды прыносяць больш узаемаразумення...

ШКОЛА ЭКАЛОГІІ

Сёння ва ўніверсітэце з'явіліся новыя навучэнцы, якія пачалі вучобу ў нашых аўдыторыях пад кіраўніцтвам нашых выкладчыкаў, размясціліся ў інтэрнаце № 8, маюць права карыстацца ўніверсітэцкай бібліятэкай, спортамі і лабараторыямі, слухаць лекцыі на ўсіх факультэтах... Гэта першыя вучні БЕЛАРУСКАЙ ВЫШЭЙШАЙ НАРОДНАЙ ШКОЛЫ (БелВНШ), якая адначасова будзе дзейнічаць як міжнародны навукова-інфармацыйны, экалагічны і культурны цэнтр.

Адборачны конкурс вызначыў сярод 78 беларускіх прэтэндэнтаў (21 з іх маюць «выдатную» сярэдняю адукацыю) 17 навучэнцаў, якія з гонарам вытрымалі іспыты па географіі, матэматыцы і англійскай мове. Адначасова за права вучыцца ў БелВНШ змагаліся маладыя людзі ў Нарвегіі.

Вучэбная праграма новай установы незвычайная. У асноўным курсе будуць вывучацца геаграфія і экалогія, інфарматыка і эканоміка, а таксама — літаратура, грамадазнаўства і нават музыка, як беларуская, так і нарвежская. Пачнецца ж усё, зразумела з набыцця асноўнага сродку зносін — з вывучэння рускай і англійскай моў.

Задачы ў школы самыя грандыёзныя: збор і аналіз экалагічнай інфармацыі па тэрыторыі Беларусі, вырашэнне практычных задач, звязаных з праблемай ліквідацыі выніку аварыі на Чарнобыльскай АЭС, інфармацыйнае забеспячэнне прадпрыемстваў, арганізацый і жыхароў рэспублікі па экалагічных пытаннях, вывучэнне, захаванне і развіццё нацыянальных культур беларускага і нарвежскага народаў. Дарэчы, у далейшым плануецца навучанне ў школе

прадстаўнікоў іншых скандынаўскіх краін.

Уся сістэма пабудовы школы заснавана на прынцыпах Закона Каралеўства Нарвегіі аб вышэйшых народных школах і Палажэння аб вышэйшых школах СССР. Сродкі будуць унесены абодвума бакамі: спачатку запланавана 4,5 мільёна нашых рублёў і 2 мільёны амерыканскіх долараў, якія павінны выдзеліць нарвежцы.

Тэрмін навучання — 10 месяцаў. Савецкія вучні, якія найбольш паспяхова скончаць курс школы, атрымаюць права паступаць без экзаменаў на геаграфічны факультэт БДУ. Усе навучэнцы будуць атрымліваць стыпендыю.

Галоўны кіруючы орган — Савет Кіравання. Яго ўзначальвае рэктар школы, загадчык кафедры фізічнай географіі СССР Леанід Аляксандравіч Дземідовіч.

Планаў у стваральнікоў школы шмат. Адзін з самых жаданых — пераезд у будучым на берагі Нарачы. Няхай усё ажыццявіцца!

ВЫКАНАЎЦУ!

...На падлозе — дывановыя дарожкі, арыгінальныя сцены, дзверы «пад дрэва», зручная мяккая мэбля... Пакуль галоўны ўрач універсітэцкага прафілакторыя быў заняты, я з прыемным здзіўленнем адзначала для сябе перамены да лепшага, што адбыліся з таго часу, калі я паўгода назад апошні раз наведвалася сюды.

Хвілін праз дзесяць зайшла ў кабінет.

Нарэшце вашы мары збыліся і прафілакторый набывае выдатны выгляд, — паспяхавасць выказаць свае назіранні.

Наўрад ці гэта калі-небудзь здарыцца, — з сумам зазначыў Мікалай Браніславіч Канапелька.

Сапраўды, таго-сяго мы дамагліся. І рамонт паверхаў зрабілі, і мэблю памянялі, і штормы на вокны падабралі ў тон шпалерам. Але прыгледзецца ўважліва, колькі ўсюды яшчэ недаробак. Калі мы дамаўляліся з універсітэцкім кааператывам «Універсал-89» аб рамонце, то спадзяваліся, што дагавор будзе выкананы. Здарылася

Халтура з натуры

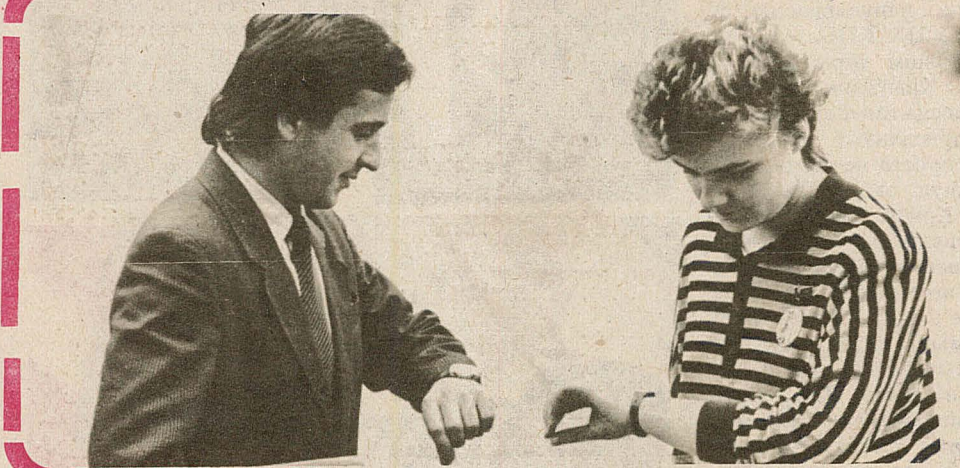
дзе невядома, калі ўсё ж такі рамонт скончыцца. Не выключэнне і прафілакторый. Месцамі ўжо нааблупвалася пабелка. Адчынілі дзверы блока — і на нас холадна глянулі шэра-блакітныя разводы сцен.

Мне б прымусіць іх перафарбаваць усё гэта, —

кааператары, працягвае размову М. Б. Канапелька, — ды самі ведаеце, у верасні з-за нелапакі накрывіліся праўда, не забыўшы пры гэтым атрымаць усе грошы. Той жа кааператыв «халтуры» і ў інтэрнаце № 7, не заменены ліноліум у некаторых працэдурных кабінетах, на другім паверсе не падшыта столь, не адрамантаваны пакой быту для работнікаў кухні, раздзявалка для адпачываючых і многае іншае. Аднаго разу прыйшоў прадстаўнік «Універсала», перапісаў недаробкі... Дагэтуль чакаем, калі ж працнецца сумленне ў будаўнікоў.

Падазраю, не хутка скончыцца чаканне, Мікалай Браніславіч, бо не адны вы такія. Цікава толькі вось што: кааператыв быццам лічыцца ўніверсітэцкім, працуе на яго матэрыялах і яму ж не падпарадкоўваецца. Магчыма, ёсць сэнс падумаць аб мэтазгоднасці існавання ў БДУ такой халтурнай арганізацыі, якая не клапаціцца не толькі пра гонар уласнага мундзіра, але і ўніверсітэцкага?

З. АЛЯШКЕВІЧ.

XXIX з'езд ЛКСМБ. ЗВЕРЫМ НАШЫ ГАДЗІННІКІ.

(Чытайце 2-ю старонку).

ПА САКРЭТУ УНІВЕРСІТЭТУ

Шукаем блізнят

Нешта падобнае мы ўжо бачылі па цэнтральнаму тэлебачанню. Конкурс-шоу блізнят сабраў нямала ўдзельнікаў і гледачоў. І ўсё ж той, што пройдзе 24 лістапада ў актавай зале ўніверсітэта, адрозніваецца ад тэлевізійнага. Тым, што ўсе ўдзельнікі-блізняты — вашы калегі, сябры ці знаёмыя.

Мы звярнуліся ў аддзел масавай работы бібліятэкі (сумесна са студэнцкім клубам) яны складаюць сцэнарый мерапрыемства, каб даведацца больш падрабязна аб конкурсе, але... Нас чакае сюрпрыз. Застаецца толькі набрацца цярдзення.

Дарэчы, яшчэ не позна стаць прэтэндэнтам на атрыманне якой-небудзь з прэмій: першай — 500 рублёў, другой — 300, трэцяй — 200. Зацверджаны дзве заахвочваючыя прэміі па сто рублёў. Набярэйцеся рашучасці і смеласці і звяртайцеся ў п. п. 306 і 401 галоўнага корпуса да 12 лістапада.

Ау, блізняты, адгукніцеся, тут шукаюць вас. Акрамя гэтага, ёсць перспектыва трапіць на старонкі «Беларускага ўніверсітэта» — мы мяркуем раскажаць чытачам аб конкурсе.

КАМУ ГЭТА

ПАТРЭБНА?

«Бульба»

3

сюрпрызам

...СЁННЯ нас, студэнтаў факультэта журналістыкі, там ужо няма, і пасля бою, як кажуць, кулакамі не махаюць. Самі вінаватыя. Варта было ў першыя ж дні пацкавіцы, дзе мы знаходзімся і што ядзім. А то «запіхвалі» ў сябе радыяцыю. Нічога не зробіш, голад не цётка. І пайшло ў ход усё без разбору: яблыкі, капуста, бульба, буракі.

Хтосьці спрабаваў разважліва пераконваць, супакойваючы таварышаў і, у першую чаргу, сябе: «А ў Мінску мы ядзім лепшае?» Думаю, наўрад. Хто спяшаецца папярэдзіць аб небяспецы ў выглядзе нітрату або радыяцыі? А каб ведалі мы з вамі, адкуль тая бульба ці буракі, каб мелі выбар, наўрад ці ахвяравалі б сваім здароўем. Сёння тамсям у гараднінскіх магазінах можна ўбачыць інфармацыю аб наяўнасці нітрату ў садавіне і гародніне (цяжка сказаць, наколькі даныя адпавядаюць рэчаіснасці). Чаму б не паклапаціцца аб тым, каб і звесткі аб утрыманні радыёуклідаў не былі толькі для «службовага карыстання».

Пад час разважанняў аб рабоце нашай «выязной брыгады» на палетках вёскі Журоўка Бярэзінскага раёна ўсё больш надакучліва лезла ў галаву пытанне: «Каму патрэбны такія ўраджай?»

Студэнтам?.. Да ліпеня гэтага года жыхарам «нашай» вёскі плацілі так званыя «грабавыя». Потым іх адмянілі, але гэта не значыць, што ўсё стала ў норму. З выступлення галоўнага ўрача Бярэзінскага раёна А. Красоўскага ў мясцовай газеце «Сцяг Леніна» вынікае іншае: «вышэй РКУ (рэспубліканскіх кантрольных узроўняў) журавіна, брусніцы, буякі, сабраныя каля вёсак Журоўка і Наваселле (суседняя — аўт. Л. П.)».

Вымярэнні ўзроўню радыяцыі, якія праводзіліся незадоўга да прыезду студэнтаў, паказалі, што нашы апасенні не дарэмныя: у Журоўцы на глебе фон склаў 1,08 кюры/км². Нам жа дазволена працаваць на тэрыторыі, забруджанасць якой менш за 1 кюры/км². Будучыя журналісты выказалі сваё абурэнне, патэлефанаваўшы ў раённую СЭС: «Ці можам мы працаваць у такіх умовах?» У адказ пачулі: «Калі ваша кіраўніцтва лічыць, што можаце, працуйце сабе на здароўе».

Ну дык хто возьмецца адказаць на пытанне: ці патрэбна студэнтам бульба (і двухкоссі і без яго) і ці варта падносіць такія сюрпрызы?

Л. ПРАЎЛОЦКАЯ.

Быць ці не быць? Быць!

ГЭТЫ з'езд быў першым у маім жыцці. Але яму папярэднічалі многія камсамольскія канферэнцыі, дзе таксама нам, дэлегатам, раздаваліся сувеніры, урачыста, направа і налева. Але, нягледзячы на ўсё гэта, я ўскладала на з'езд пэўныя надзеі. Я лічыла, што ён павінен змяніць самую сутнасць арганізацыі.

З першага ж дня, ужо нават на сустрэчы з лідэрамі рэспублікі, разгарнулася вострая дыскусія. Дэлегаты далі зразумець, што іх хвалюць інтарэсы моладзі, сацыяльныя праблемы і шляхі іх вырашэння. Але крыўдна было за тых з нас, хто веў барацьбу за месца ў мікрафона, хто забіраў у з'езда час на праблемы, якія, мне здаецца, ужо паспелі нагнаць аскоміну ў многіх.

Меркаванні дэлегатаў разыходзіліся па самых прынцыповых пытаннях. У час прыняцця Дэкларацыі ХХІХ з'езда ЛКСМБ прадстаўнікі Мінска прапанавалі выкінуць з яе тэкста словазлучэнне «сацыялістычны выбар», самым аддаючы перавагу іншаму выбару — рэалізацыі сацыяльна-эканамічных інтарэсаў моладзі. Але нас не падтрымалі іншыя.

Калі ж абмяркоўвалася пытанне аб перайменаванні арганізацыі, члены ЦК доўга і ўпарта спрабавалі пераканаць дэлегатаў, што, змяніўшы назву, мы згубім матэрыяльныя сродкі камсамола, што юрыдычна зрабіць гэта нельга. Пасля працяглай дыскусіі, калі было зламана шмат коў'яў, мы ўсё ж спыніліся на тым, што назву змяніць неабходна. Але адны прапаноўвалі дадаваць да старой МПБ (Моладзь за Прагрэс Беларусі), другія хацелі назваць арганізацыю Форум Моладзі Беларусі. Асабіста мне больш за ўсё падабаецца трэці варыянт — Саюз Моладзі Беларусі.

Крыўдна, што частка дэлегатаў нагадвала папугаяў — не мела асабістых меркаванняў, выдаючы за іх думкі членаў прэзідыума і апарата. Калі большасцю галасоў была зацверджана назва ЛКСМБ — МПБ, мы, мінскія дэлегаты, не вытрымалі і стварылі каардынацыйны савет і ад яго імя напісалі заяву ХХІХ з'езду. Назвалі мы гэты дакумент «заява 208-мі» — столькі нас было ў савеце. Мы выказалі сваю нязгоду з рашэннем аб перайменаванні і з палажэннем Дэкларацыі аб аб'яднанні ў арганізацыю толькі моладзі, якая стаіць на пазіцыі сацыялістычнага выбару. На наступны дзень з'ездам была створана пагадзальная камісія. Яна прыняла

рашэнне ўстрымацца ад перайменавання, а астатнія пытанні, паднятыя ў нашай заяве, разгледзець на ХХХ з'езде, які мае адбыцца ў хуткім часе.

Яшчэ адным прынцыповым момантам на з'езде былі выбары першага сакратара ЛКСМБ. Выдвинулі дзве кандыдатуры — Канстанцін Астрынскі і Аляксей Крыўдэнка. Галасаванне праходзіла тройчы. Яшчэ да з'езда я ведала, што буду галасаваць за Астрынскага. Я ведаю яго асабіста. Многія бачылі яго ў перадачы «Крок», чулі ў «Беларускай маладзёжнай». На мой погляд, гэта адзіны лідэр рэспубліканскага камсамола, які карыстаецца сапраўднай папулярнасцю ў моладзі. Адзін дэлегат з'езда сказаў, што А. Крыўдэнка для рэспубліканскага камсамола як Палазкоў для расійскай Кампартыі. Я б дадала: Косця Астрынскі для беларускага камсамола — гэта Барыс Ельцын для Расіі.

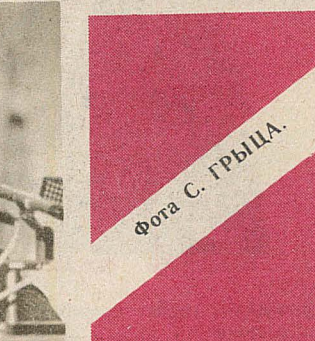
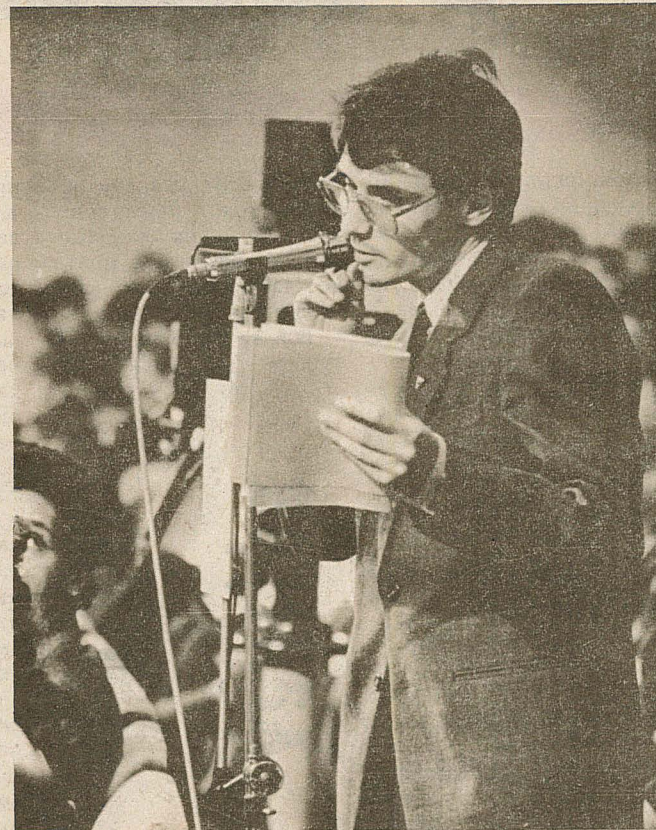
У першым туры за Астрынскага прагаласавала 275 чалавек, за Крыўдэнка — 256. Але галасаванне было прызнана несапраўдным, бо трэба было набраць не менш за 289 галасоў. Далей пачаліся апаратныя гульні. На жаль, апарату ўдалося змяніць перавес на карысць Крыўдэнкі. На маё пытанне да дэлегатаў з Магілёўскай вобласці, чаму яны прагаласавалі за яго, яны адказалі, што Аляксей карыстаецца папулярнасцю ў апарата ЦК КПБ...

У трэцім туры галасавання Крыўдэнка набраў большасць галасоў, бо многія прыхільнікі Астрынскага проста не вытрымалі і пакінулі залу пасяджэнняў. Крыўдэнка перамог з невялікай перавагай...

Больш за ўсё сумна ад таго, што ў той час, калі ў зале з'езда кіпелі страсты, большасць радавых камсамольцаў і справы да гэтага не было. Так, у гэтым вінаваты таксама і мы, дэлегаты з'езда. Напрыклад, у нас ва ўніверсітэце выбары праходзілі ў той час, калі многія былі на «бульбе». На мой погляд, і сродкі масавай інфармацыі мала ўвагі ўдзялілі з'езду. А галоўнае — пазіцыя моладзі зараз такая, што цяжка што-небудзь змяніць у камсамоле.

Дэлегаты з'езда былі аднадушныя ў тым, што расколу ў камсамоле дапусціць нельга. Сёння камсамол адзіная арганізацыя, якая абараняе інтарэсы моладзі. Таму на славу гэтае галетаўскае пытанне дэлегаты адказалі: «Быць!»

А. ЧЫГІР, сакратар камітэта камсамола мехмата.

Фота С. Грыца.

Апошні шанц Крытычныя нататкі з ХХІХ з'езда ЛКСМБ.

Чатыры дні бушавалі эмоцыі ў Доме афіцэраў, вяліся гарачыя бітвы за мікрафон, ішла няпростая размова аб лёсе маладзёжнага саюза. Якім яму быць: грамадскай ці грамадска-палітычнай арганізацыяй? Ці застанецца ў назве словы *Ленінскі Камуністычны*? Ці з'явіцца новыя, і якія: *Моладзь за прагрэс Беларусі, Моладзь за свабоду, Дэмакратыю, гуманізм, Форум моладзі Беларусі*? Ці будзе абноўлены камсамол арганізацыяй, якая аб'ядноўвае маладых людзей сацыялістычнага выбару, або свабодным ад ідэалагічных перапон саюзам? У чым прычына такога лёгкага адмаўлення ад чатыры гады назад працаваць сябе палітычнай арганізацыяй?

Што такое калектыўнае членства? Хто будзе «першым»: радыкал і дэмакрат Канстанцін Астрынскі ці ўмерана-кансерватыўны Аляксей Крыўдэнка?

КАМСАМОЛЬСКІ з'езд даў не ўсе адказы. Ды і тыя, якія атрыманы, заканчваецца хутчэй шматкропцем.

На мой, напэўна, неабякавы погляд, пытанне «Што рабіць?» зараз перад камсамолам не стаіць. Сацыяльная абарона моладзі ва ўмовах рынку, удзел маладых людзей у кіраванні справамі свайго працоўнага ці вучэбнага калектыву (ВНУ, школы, заводы, калгасы), раёна, горада, вобласці, рэспублікі, развіццё маладзёжнай эканомікі, арганізацыя адпачынку, адраджэнне нацыянальнай культуры, ахова прыроды — далёка не поўны пералік спраў для нашай арганізацыі. Але сённяшнім часам наперад да афіцыйных структур, нейкай алергіі на грамадскую дзейнасць, якая доўгія гады прымала недарэчныя формы, дасягнула такой ступені, што ў многіх арганізацыях проста не засталася людзей, здольных ахвяраваць сваім асабістым часам дзеля падазронай рэпутацыі камсамольскага актывіста. Гэта і прывяло да таго, што камсамол ператварыўся ў арганізацыю «прафесійных рэвалюцыянераў», якіх на з'ездзе было больш за 50 працэнтаў.

Магчыма, гэтая не надта складаная думка неяк адышла на другі план для многіх кансерватараў і радыкалаў, што разлютавана адмытлі прынцыпы і заяўлялі аб сваёй гатоўнасці адступіцца ад іх у гарачых дыскусіях аб назве і лёсе словазлучэння «сацыялістычны выбар» у праграмных дакументах саюза.

Раз'яднанне па гэтых пытаннях было заўважна ўжо ў першы дзень работы з'езда, а на другі і трэці тэмпература ў зале дасягнула кропкі кіпення і ўжо сур'ёзна загаварылі аб небяспецы расколу. На сцвярджэнні радыкалаў, што сацыялістычны выбар

азначае для мільёнаў людзей чэргі і пустыя паліцы ў магазінах, што канкрэтныя справы нашага саюза ніколі не прайграюць, калі перастаць называць іх сацыялістычнымі, кансерватары даволі абгрунтавана адказвалі, што наш лад — гэта яшчэ не сацыялізм ці што гэта «не той» сацыялізм, што сацыялістычны і камуністычныя мэты ў аснове сваёй — высакародныя і не маюць нічога агульнага з іх дэфармацыямі, і, нарэшце, што мы не імкнёмся да ўсеабыдмнасці, як раней, а таксама вылучалі такі даволі падазроны аргумент, што, маўляў, справа не ў назве.

Ці то кансерватараў аказалася больш, ці то частку тых, хто сумняваўся, адпужалі асобныя экстрэмісцкія выступленні некаторых прадстаўнікоў радыкалаў, але ўрэшце рэшт сацыялістычны выбар застаўся ў праграмных дакументах, а ў назве захаваўся словы *Ленінскі Камуністычны* і дадаліся новыя: *Моладзь за прагрэс Беларусі*. Перавага была настолькі нестайльнай, што два галасаванні, паміж якімі было не больш за 15 хвілін, давалі супрацьлеглыя вынікі. Так з канцэпцыі развіцця ЛКСМБ была выключана фармулёўка аб грамадстве гуманнага дэмакратычнага сацыялізму.

Абвостранае супрацьстаянне амаль не давала з'езду магчымасці рухацца наперад. Чацвёртым днём з самай раніцы пачала работу пагадзальная камісія. Рашэннем яе было: вярнуцца да ранейшай назвы, выказацца за яе далейшае абмеркаванне ў пярвічных арганізацыях і прыняццё асноўных палажэнняў дакумента аб калектыўным членстве. Галасаванне аказалася на здзіва аднадушным, і ў зале раздаваліся апладысменты.

У другой палове дня пачаліся доўгія выбары «першага». Ніхто з лідэраў — ні Астрынскі, ні Крыўдэнка не атрымалі большасці ў першым туры пры перавазе Астрынскага.

Пры паўторным вылучэнні абодва знялі свае кандыдатуры. у барацьбу ўключыліся новыя людзі: Міхail Падгайны, былы сакратар ЦК, зараз — другі сакратар Першамайскага РК КПБ, Валерый Ухналеў — нядаўна амаль аднагалосна выбраны старшынёй Цэнтральнай кантрольнай камісіі, і Уладзімір Трацякоў — былы першы сакратар Гомельскага АК ЛКСМБ. Яшчэ два туры выбараў не вызначалі пераможцу. І зноў — Астрынскі і Крыўдэнка. На гэты раз ужо Крыўдэнка атрымаў на 25 галасоў больш — гэтага хапіла яму для перамогі.

З'езд завершаны. Уражанні ад яго работы засталіся дваякія. Прыняты Статут і Праграма — дакументы даволі радыкальныя і дэмакратычныя. Але хто з радавых камсамольцаў прачытае іх сёння?

Дастаткова смелы крок — прыняццё асноўных палажэнняў дакумента аб калектыўным членстве (цалкам адпаведнае палажэнне прыме Пленум ЦК). Зараз, калі вас не задавальняе сацыялістычны выбар ці словы *Ленінскі Камуністычны* ў назве саюза, вы можаце стварыць сваю арганізацыю і для сумеснага рашэння маладзёжных праблем уступіць у адну з арганізацый ЛКСМБ. Ці дапаможа гэта захаваць саюз?

І. ХІЖНЯК, дэлегат ХХІХ з'езда ЛКСМБ.